

Arrest

nr. 209 980 van 25 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 maart 2018 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren op 18 december 1994 te Mulankavil en dat u Tamil bent. U heeft de Sri Lankaanse nationaliteit. U woonde altijd in het noorden van Sri Lanka in de streek van Kilinochchi, met uitzondering van enkele jaren tussen 2003 en 2008 toen uw gezin werd ontheemd. Na het einde van de oorlog begin 2009 verhuisde uw gezin gedurende enkele maanden naar India.

Omdat het leven er zwaar was, keerden u en uw ouders toch terug. U vader was al sinds 2003 chauffeur bij de districtsoverheid en hernam deze job die hij tot nu toe uitoefent. Uzelf maakte vervolgens u uw school af (Ordinary Level of OL). U volgde ook een korte pc vaardigheidstraining tot mei 2011.

Vanaf augustus 2011 werd u deeltijds en onofficieel tewerkgesteld bij de Tamil National Alliance (TNA). U was toen 17 jaar. U verkreeg deze job via een vriend van uw vader die in het parlement zetelt, S.. U verwerkte gegevens over vermisten, doden en gewonden tijdens de oorlog, waarna deze informatie met de pers werd gedeeld. Vanaf juni 2012 begon het leger en de politie de mensen van de TNA te intimideren. Sommigen werden valselyk beschuldigd van drugshandel en gearresteerd. Zij volgden u op straat op weg naar uw werk en probeerden u tot vijf maal toe over te halen om terug te keren naar huis. Zij vroegen u ook om informatie te geven over uw werk. U werd bang door deze bedreigingen en besloot om het land te ontvluchten.

Een smokkelaar regelde een toeristenvizum als niet-begeleide minderjarige voor het Verenigd Koninkrijk (VK). U reisde met uw eigen paspoort in september 2012 naar het Verenigd Koninkrijk waar u gedurende zes maanden bij een oom verbleef. Vervolgens reisde u in maart 2013 door naar Frankrijk waar u asiel vroeg omwille van dezelfde motieven die u nu aanhaalt. In 2016 werd deze asielaanvraag definitief verworpen en in juli 2016 kwam u naar België.

Intussen bleken ex-collega's van de TNA in 2013 na een politie-inval valselyk te zijn beschuldigd van drugs- en zedengerelateerde misdrijven. Verder werden ook uw vader en broer in 2014 geïntimideerd, gefolterd en gekidnapt wegens uw afwezigheid. Zij moesten u naar de ordediensten brengen.

Sinds 2015 bent u verloofd met M.T. (O.V. 6.725.833) die in België werd erkend als vluchteling in 2016.

Op 28 juli 2016 vroeg u voor het eerst asiel in België. U vreest bij terugkeer naar Sri Lanka te worden gearresteerd en gedood omwille van uw werk bij de TNA.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een geboorteakte in het Tamil en Engels en een Franse vertaling (origineel), een identiteitskaart met vertaling (origineel), een paspoort (origineel), attesten van school en cursus (origineel), een internetnieuwsartikel (kopie), de geboorteakte van uw broer (gecertificeerde kopie); een brief van de partij (kopie), een steunbrief (kopie), een krantenartikel (kopie), een werkattest van uw vader (kopie), een ziekenhuisattest (kopie), een gezinssamenstelling in België (kopie).

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelyk te maken en wel om volgende redenen.

Ten eerste blijkt dat uw vermeende engagement voor de TNA niet geloofwaardig is in die mate dat u hierdoor vervolging riskeert in Sri Lanka.

Primo, uw basiskennis over de TNA was uitermate zwak en uw betrokkenheid minimaal. U zegt dat het om een partij gaat (CGVS gehoorverslag, p. 7) terwijl het een Alliantie betreft die eigenlijk vier partijen verenigt (zie informatie in bijlage bij het administratief dossier). Op open vragen om iets te vertellen over de TNA komt u niet verder dan dat ze vechten voor de rechten van de Tamils. Dat u geen noemenswaardige basiskennis heeft terwijl u er een jaar zou hebben gewerkt is op zich al verwonderlyk en vooral een indicatie dat uw betrokkenheid slechts oppervlakkig en uitvoerend kon zijn geweest. Het is in dat licht wel aannemelyk dat u nooit werd aangehouden, ondervraagd of in beschuldiging gesteld (p. 11). Daarnaast werkte u er deeltijds en volgens uzelf in het zwart, hoewel het neergelegde attest wel spreekt over "werk" en hierdoor een officiële job suggereert. U was met andere woorden hoedanook geen steunpilaar van de organisatie. U was evenmin lid, en hoewel u in de vragenlijst aangeeft dat u sympathisant was (dd. 03.08.2016) verklaart u tijdens het gehoor dat u eigenlijk niet politiek actief was (p. 7). Dat u "de krant en artikels leest" kan bezwaarlyk als activisme worden beschouwd.

Dat de politie zich zou bezighouden om een zeventienjarige stagiair op straat te ontraden ergens te gaan bijklussen is samengenomen volkomen ongeloofwaardig.

Secundo, u blijkt niet aanwezig te zijn geweest tijdens problematische feiten in het verleden en kan evenmin aantonen dat een eventuele betrokkenheid in de toekomst problematisch zou zijn. Immers, de vermeende inval op 12 januari 2013 door de politie en CID vond plaats na uw vertrek. Echter in uw Vragenlijst verbindt u hieraan uw eigen vlucht en een periode van onderduiken voor uw vertrek. Hoewel het CGVS waardeert dat u tijdens uw gehoor aangeeft dat dit niet de waarheid was aangezien u toen inderdaad al het land had verlaten, kan het niet heen om de vaststelling heen dat hiermee uw directe vluchtaanleiding volledig wordt ondergraven. Uit informatie bijgevoegd aan het dossier blijkt bovendien dat de TNA tijdens de presidentsverkiezingen van 2015 de presidentskandidaat ondersteunde die nu aan de macht is. Hoewel TNA nu niet deelneemt aan de macht, steunt het regionale initiatieven en is diens leiders Sampanthan oppositieleider in het parlement, toch geen onbelangrijke post. Trouwens de vriend van uw vader die u aan de job zou hebben geholpen zou nog steeds in het parlement zetelen. Het is kortom volledig onduidelijk waarom uzelf noch in 2012, noch in 2018 enige vrees zou moeten hebben voor vervolging of intimidatie voor associatie met een politieke beweging waar u amper bij betrokken was.

Ten tweede zijn uw verklaringen over uw vader en broer ook ongeloofwaardig. Zo verklaart u dat uw vader werd aangevallen door de politie na de inval bij de TNA. Echter aangezien hoger al bleek dat u tijdens dit incident niet in het land was, kan bezwaarlijk een oorzakelijk verband tussen de twee worden gelegd. U legt een document neer dat moet aantonen dat uw vader medische verzorging nodig had. Echter ook dit biedt geen duidelijkheid over de omstandigheden, aangezien het volgens dit stuk gaat om onbekende aanvallers. U verklaart hierover dat het te gevaarlijk is om dit bekend te maken, waardoor uw vader evenmin een klacht kon neerleggen. Bijkomend verklaart u dat uw vader als 15 jaar voor de overheid werkt, tot op vandaag. Hoewel u beweert dat hij tijdens de oorlog diensten verleende aan de LTTE en dus niet zo loyaal zou zijn als het lijkt, kan het CGVS maar vaststellen dat de overheid hem op basis van de huidige informatie niet als subversief beschouwt. Vervolgens blijkt dat u bij de DVZ niet vermeldde dat uw broer problemen zou hebben ondervonden. Dat u zoiets belangrijks niet zou vermelden, noch bij de DVZ, noch in het begin van het CGVS gehoor wanneer u hiernaar werd gevraagd (p. 1), wijst erop dat u zich dit verzonnen element pas in de loop van het gehoor herinnert om uw wankelaars relaas aan te dikken. Aansluitend merkt het CGVS op dat u weinig details kan geven over dit vermeend incident. Bovendien is het eigenaardig dat nota bene het leger hem gedurende 9 maanden zou kidnappen (p. 11). Daarna laten ze hem blijkbaar met rust want nu gaat het volgens u "oké" met hem (p. 3), net als met uw vader. Moesten zij werkelijk leven onder een constante bedreiging van arrestatie had u dit antwoord niet gegeven. Dat u later beweert dat zij worden lastiggevalen omwille van u, lijkt daarom een opportunistische aanpassing van uw relaas. U kan evenmin verklaren waarom zij nu dan wel met rust zouden worden gelaten. Noch uw vader noch uw broer werden volgens u ooit aangehouden, ondervraagd, in beschuldiging gesteld of berecht. Kortom, net als de bedreigingen aan uw adres, kan het CGVS geen geloof hechten aan de aanvallen op de veiligheid van uw familieleden omwille van uw opdracht bij de TNA.

Ten derde blijkt dat u legaal het land verlaten heeft zonder aan de grens te worden tegengehouden. U kan daarom bezwaarlijk inroepen dat de overheid in u een oproerkraaiër zag en u in het oog hielden. Het strookt ook niet met uw aanvankelijke bewering dat u eerst enkele maanden moest onderduiken. Dat de inlichtingendiensten pas later, na uw vertrek, tot die bevinding zou zijn gekomen strookt evenmin met uw beweringen dat de CID en het leger u al een tijdje van de TNA probeerden weghouden (zie hoger). Kortom, deze onlogische en zelfs tegenstrijdige verklaringen zijn een sterke indicatie van een verzonnen relaas.

Aanvullend blijkt dat u aanvankelijk over uw reisweg loog, namelijk dat u zou zijn vertrokken op 16 maart 2013 met een vals paspoort en een Italiaans visum (verklaring DVZ, 03.08.2016) dat bij aankomst in beslag zou zijn genomen. U zette dit recht tijdens het gehoor door uw originele paspoort neer te leggen. Hieruit bleek dat u uw land voor het laatst verliet op 25 september 2012. Uit dit paspoort blijkt overigens dat u in 2012 ook naar India reisde van 6 januari tot 22 maart. U verklaart dat u er uw zuster bezocht. Hoe dan ook stelt het CGVS hiermee vast dat u probleemloos uw land kon verlaten en weer terugkeerde zonder te worden lastiggevalen door de autoriteiten.

Ten vierde blijkt dat u in het VK geen asiel heeft aangevraagd. U verklaart dat u dit niet kon doen omdat u anders uw oom die garant voor u stond in een vervelende situatie zou brengen.

Echter dat u toch een half jaar kon wachten om internationale bescherming in te roepen in Frankrijk is strijdig met de verwachting dat u zo snel mogelijk een asielaanvraag indient omwille van een geloofwaardige vrees.

Tenslotte blijken uw documenten bovenstaande bevinden niet te kunnen ombuigen. Uw geboorteakten, paspoort en identiteitskaart zijn een indicatie van wie u bent en van wanneer u naar hier bent gereisd, hetgeen het CGVS niet in vraag stelt. Hierbij kan wel worden opgemerkt dat uw engelstalige geboorteakte werd opgemaakt in december 2011 om naar het VK te gaan (p. 12), terwijl dit dateert van voor uw vermeende problemen die aanleiding waren voor uw vertrek (vanaf juni 2012). De internetartikels en documenten die betrekking hebben op uw broer en uw vader zijn veelal kopies waardoor hun bewijswaarde beperkt is. Bovendien blijkt hieruit niet dat zij ook maar iets te maken hebben met uw job bij de TNA. Het attest van de TNA vermeldt trouwens niet specifiek welke problemen u zou hebben ondervonden, het verwijst naar uw vrees omwille van wat anderen zou zijn overkomen. Uw onderwijsniveau illustreert een deel van uw leven in Sri Lanka, maar heeft verder geen impact op uw algemene geloofwaardigheid.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw asielrelaas als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

Ten slotte verwijst het CGVS naar uw verloofde, M.T. (O.V. 6.725.833), die in 2016 erkend werd als vluchteling op basis van eigen merites in haar dossier, hetgeen niet vanzelfsprekend ook tot een erkenning van uw asielaanvraag moet leiden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.2. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 16 maart 2018 een schending aan van de motiveringsplicht en *“de artikels 1 en 2 afdeling A van de conventie.”*.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande de motiveringsplicht en vermeldt de definitie van een vluchteling volgens de Conventie van Genève van 1951.

Verzoeker herneemt dat hij destijds voor TNA werkte en instond voor het verwerken van gegevens over vermisten, doden en gewonden tijdens de oorlog. Hij stelt dat het leger en de politie sinds juni 2012 personen van de TNA begon te intimideren en dat sommigen van hen valselijk werden beschuldigd van drugshandel en gearresteerd. Hij geeft aan dat hij slachtoffer werd van deze bedreigingen en dat hij hierdoor bang werd en dat hij besloot met hulp van een mensensmokkelaar het land uit te vluchten en dit via een visum.

Hij stelt te hebben geprobeerd om bijkomende stukken die zijn asielrelaas aantonen, te bekomen, maar dat zijn prioriteit lag bij het ontvluchten van zijn land.

Verzoeker is van oordeel dat het kennelijk onredelijk is van het CGVS om onvoldoende rekening te houden met zijn verklaringen en de door hem voorgelegde stukken. Tijdens een asielaanvraag dient het gevaar voor het leven van verzoeker, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, onderzocht te worden.

Verzoeker meent dat het CGVS voor het nemen van zijn beslissing de veiligheidssituatie in Sri Lanka niet grondig onderzocht heeft. Hij betoogt dat het CGVS de gegronde vrees van verzoeker diende te beoordelen in hun beslissing, het feit dat zij dit niet grondig gedaan hebben is een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker voert aan dat, indien hij dient terug te keren, artikel 3 van het EVRM met zekerheid zal geschonden worden. Verzoeker verwijst naar de COI Focus, toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker stelt dat de situatie in Sri Lanka niet zo rooskleurig is als het CGVS dit voorstelt in zijn beslissing, zeker niet sinds de afkondiging van de noodtoestand.

Verzoeker verwijst naar *“de zaak Mamutkulov e.a. tegen Turkije”* en het *“Soeringarrest”*.

Verzoeker meent *“dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling.”*.

Aangaande het criterium gegronde vrees voor vervolging, stelt verzoeker dat de situatie in Sri Lanka nog steeds zeer gevaarlijk is voor leden/sympathisanten van LTTE en de autoriteiten slagen er niet in om de veiligheid van burgers te garanderen.

Verzoeker voert aan dat artikel 3 van het EVRM geschonden zal worden, indien verzoeker moet terugkeren. *“Elke staat heeft een beschermingsplicht ten opzichte van mensen die foltering en menonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).”*.

Indien verzoeker dient terug te keren naar Sri Lanka dan vreest hij dat hij dadelijk zal gearresteerd/gefolterd/mishandeld worden, wat een schending van artikel 3 van het EVRM zal uitmaken, hetgeen hem reeds is overkomen toen hij terugkeerde naar Sri Lanka.

Verzoeker benadrukt dat hij in de onmogelijkheid verkeert om de bescherming van zijn land in te roepen.

Wat betreft de subsidiaire bescherming, voert het verzoekschrift aan dat *“de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoeker gewoon afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan.”*.

Verzoeker betoogt dat uit de motivering van het CGVS niet blijkt dat artikel 48/4 § 2 a), b) en c) van de Vreemdelingenwet onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is volgens verzoeker een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt *“de beslissing van het commissariaat generaal d.d. 14.02.2018 te willen hervormen. Hem het statuut van vluchteling te willen toekennen minstens het subsidiair beschermingsstatuut. Minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het commissariaat generaal voor verder onderzoek”*.

2.3. Stukken

Bij aanvullende nota van 14 juni 2018 legt verweerder de COI Focus *“Sri Lanka: Risico bij terugkeer”* van 29 mei 2018 neer.

2.4. Over de gegrondheid van het beroep

2.4.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.4.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.5.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van zijn tewerkstelling bij de Tamil National Alliance (TNA).

2.5.2. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers asielrelaas. Vooreerst kan verzoekers beweerde engagement voor de TNA niet overtuigen nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn basiskennis over de TNA ontoereikend is en zijn betrokkenheid minimaal. Zo stelde verzoeker dat de TNA *“een politieke partij [is], gemaakt door de tamilmensen, maar de overheid kijkt er naar als naar de LTTE.”* (gehoorverslag van het CGVS van 5 februari 2018, ofwel notities persoonlijk onderhoud (CGVS-verslag), p. 7). Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de TNA geen partij, maar een Alliantie is die momenteel uit vier partijen bestaat (Wikipediapagina *“Tamil National Alliance”*). Verder bleek verzoeker vast te steken in vage verklaringen als *“Het is een partij die vecht voor de rechten van de Tamil mensen en het goede leven”* en *“TNA is als de oppositie van de overheid, wat er wordt gezegd door de TNA wordt ontkend door overheid”* (CGVS-verslag, p. 7) waaruit geen samenwerking met de TNA kan afgeleid worden. Verzoeker stelde bovendien dat hij slechts deeltijds en in het zwart werkte bij de TNA, hij evenmin lid was en niet politiek actief was (CGVS-verslag, p. 6-7). Voor zover verzoeker al (officieus en deeltijds) bij de TNA werkte, kan uit voorgaande slechts een vage en minimale betrokkenheid blijken. Verzoeker toont niet aan dat dergelijke personen in de aandacht komen van de overheden. Integendeel verzoeker bevestigt nooit te zijn aangehouden, ondervraagd of in beschuldiging gesteld (CGVS-verslag, p. 11). Verzoeker gaf aan dat hijzelf meer dan vijf keer aan de kant van de weg op weg naar zijn werk werd gestopt en werd aangezet om terug te keren, maar dat zijn collega's werden gearresteerd (CGVS-verslag, p. 10-11).

2.5.3. Bovendien stelde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij zijn land van herkomst ontvlucht had omwille van volgende feiten: *“Op 12/01/2013 viel de politie samen met C.I.D. het kantoor van TNA binnen. Er vond een onderzoek plaats waarbij explosieven en sekscd's gevonden werden. Als gevolg hiervan werden 2 collega's van mij gearresteerd. Hun namen zijn V. en P.. Op die dag was ik zelf niet aanwezig gezien ik parttime werkte. Mijn vader kreeg telefoon van een parlamentslid S. die mijn vader had gewaarschuwd dat ik niet meer naar het kantoor mocht komen. Dezelfde dag heeft mijn vader mij opgebeld en mij hiervan verwittigd. Ik heb onmiddellijk mijn dorp verlaten en ging naar het huis van mijn tante U. in Vavuniya. Ik dook daar 2 maanden onder bij mijn tante tot er een smokkelaar werd gevonden. Op 16/03/2013 verliet ik uiteindelijk het land.”* (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Bij de aanvang van zijn gehoor bij het CGVS gaf verzoeker echter toe dat hij reeds in september 2012 naar Londen reisde, in maart 2013 naar Parijs ging en vervolgens in juli 2016 naar België kwam (CGVS-verslag, p. 1). Dit blijkt tevens uit het door verzoeker bij het CGVS voorgelegde paspoort. Hiermee wordt verzoekers directe vluchtaanleiding volledig ondergraven. Verzoeker stelde bij het CGVS zijn verklaringen bij en beweerde dat hij na juni 2012 problemen begon te krijgen (CGVS-verslag, p. 10).

De Raad stelt vast dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de TNA tijdens de presidentsverkiezingen van 2015 de presidentskandidaat ondersteunde die nu aan de macht is. Hoewel TNA nu niet deelneemt aan de macht, steunt het regionale initiatieven en is diens leider Sampanthan oppositieleider in het parlement (Wikipediapagina *“Tamil National Alliance”*). Bovendien zetelt de beweerde vriend van verzoekers vader, die hem aan de job zou hebben geholpen, nog steeds in het parlement (Wikipediapagina S.). Aldus kan niet worden ingezien waarom verzoeker in 2012 Sri Lanka diende te ontvluchten, noch waarom verzoeker op heden nog enige vrees zou moeten hebben voor vervolging omwille van zijn beweerde, doch - voor zover geloofwaardig - minimale betrokkenheid bij de TNA.

2.5.4. Verder kan de Raad slechts vaststellen dat noch verzoekers, vader noch verzoekers broer op heden gevisieerd worden door de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van de voorgehouden werkzaamheden van verzoeker bij de TNA. Verzoeker verklaarde dat zijn vader werd aangevallen door de politie na de inval bij de TNA (CGVS-verslag, p. 12). Gezien verzoeker aangaf dat hij niet in het land was ten tijde van dit incident, kan niet worden ingezien dat deze twee voorvallen verband zouden houden. Dit klemmt te meer nu uit het bij het CGVS voorgelegd medisch rapport van het ziekenhuis in Kilinochchi – voor zover authentiek - blijkt dat verzoekers vader in het ziekenhuis werd opgenomen op 2 april 2014 ingevolge een aanval door ‘onbekende personen’ en de inval bij de TNA zich meer dan een jaar voordien voordeed, met name op 16 maart 2013. Bovendien verklaarde verzoeker dat zijn vader vijftien jaar als chauffeur voor de overheid werkt (CGVS-verslag, p. 5, p. 14) - en dus nog na de inval bij de TNA in 2013 en de aanval op verzoekers vader in 2014 - waaruit blijkt dat verzoekers vader niet in de negatieve aandacht stond van de Sri Lankaanse overheid, laat staan als subversief werd beschouwd. Ook de voorgehouden problemen van verzoekers broer omwille van verzoekers werkzaamheden bij de TNA zijn niet geloofwaardig. Immers, verzoeker maakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding van de problemen van zijn broer wat dan ook de waarachtigheid ervan ondergraaft. Bovendien gaf verzoeker bij het CGVS weinig details over dit vermeend incident en kan niet worden ingezien dat het leger verzoekers broer negen maanden lang zou kidnappen (CGVS-verslag, p. 11) om hem daarna met rust te laten (CGVS-verslag, p. 3). Verzoekers verklaringen komen verzonnen voor.

2.5.5. Ook de vaststelling dat verzoeker Sri Lanka op legale wijze en onder eigen naam zonder enig probleem kon verlaten, ondergraaft zijn beweringen te worden gevisieerd door de Sri Lankaanse autoriteiten. Waar verzoeker aanvankelijk nog leugenachtige verklaringen aflegde over zijn reisweg, zette hij dit recht tijdens het gehoor bij het CGVS en legde hij zijn origineel paspoort neer wat zijn medewerking op dit punt - zij het met vertraging - aantoonde. Hieruit blijkt dat verzoeker Sri Lanka voor het laatst verliet op 25 september 2012 en dat hij op 6 januari 2012 ook naar India reisde en op 22 maart 2012 terugkeerde naar Sri Lanka. Verzoeker blijkt aldus in staat zijn land van herkomst probleemloos te verlaten en ernaar terug te keren, wat zijn problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten ondermijnt.

2.5.6. Voorts dient opgemerkt dat verzoeker geen verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend in het Verenigd Koninkrijk, doch pas een half jaar nadien op 18 april 2013, in Frankrijk (zie informatieverzoek aan Frankrijk). Verzoekers uitleg, dat hij zijn oom die garant stond voor hem niet in de problemen wou brengen, kan aangenomen worden doch dit betekent ook dat zowel deze oom als verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtten. Dit ondergraaft de waarachtigheid van de door verzoeker geschetste vervolging.

2.5.7. De bij het CGVS voorgelegde geboorteakten, verzoekers paspoort en identiteitskaart tonen verzoekers identiteit en reisweg aan, welke niet worden betwist. Verzoekers Engelstalige geboorteakte werd overigens opgemaakt op 28 december 2011, nog voor verzoekers vermeende problemen die aanleiding waren voor zijn vertrek verklaringen (na juni 2012, CGVS-verslag, p. 10). Hieruit kan slechts blijken dat verzoeker zijn reis naar Europa reeds lang voorbereide. Het attest van gezinssamenstelling toont de samenstelling van zijn gezin aan. Deze documenten verzoekers asielrelaas echter niet aantonen.

De bij het CGVS voorgelegde internetartikels en documenten die betrekking hebben op verzoekers broer en vader betreffen fotokopieën, die geen bewijswaarde hebben aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk. Bovendien blijkt hieruit niet dat zij ook maar iets te maken hebben met verzoekers job bij de TNA.

De brieven van S. en S.J. hebben vooreerst noch geen officieel, noch een objectief karakter. Bovendien concretiseren beide brieven niet welke problemen verzoeker zou ondervonden hebben. Zij verwijzen beiden slechts naar verzoekers vrees omwille van wat anderen zou overkomen zijn, maar maken niet aannemelijk dat verzoeker persoonlijk gevisieerd zal worden ingeval van terugkeer naar Sri Lanka te meer verzoeker geen politiek profiel heeft. Verzoekers certificaat van IT opleiding draagt evenmin bij tot zijn asielrelaas.

2.5.8. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar de COI Focus, toegevoegd aan het administratief dossier, en stelt dat verzoekers leven in gevaar is ingeval van terugkeer, merkt de Raad op dat de mensenrechtenschendingen die verzoeker aanhaalt betrekking hebben op terugkeerders die banden hebben met de LTTE, wat niet van toepassing is op verzoeker. Hoe dan ook kan worden opgemerkt dat uit de COI Focus "*Sri Lanka: Risico bij terugkeer*" van 29 mei 2018 – bij aanvullende nota neergelegd door verweerder – blijkt dat een terugkeer naar Sri Lanka uit het buitenland aanleiding kan geven tot ondervragingen door de CID op de luchthaven of achteraf. Tevens blijkt dat het bijna altijd gaat om personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Soms worden personen ook aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij mensensmokkel of documentenfraude. Mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving kunnen weliswaar strafrechtelijk vervolgd worden, ongeacht de etnie waartoe men behoort. Een soevereine staat heeft echter het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Uit de beschikbare informatie kan niet blijken dat eventuele straffen, in zoverre ze al worden toegepast, de toekenning van een internationale beschermingsstatus rechtvaardigen.

2.5.9. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.5.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.6. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.6.1. Verzoeker gaat er aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b) van de Vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.7. Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.8. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.8.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.8.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK